

Izhaja vsaki četrtik ob 11. uri dopoldne. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1:50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 K.

Rokopise sprejema „Narodna Tiskarna“ v Gorici, ulica Veturini št. 9.

Naročnino in naznanila sprejema upravništvo v Gorici, Semeiška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nunski ulici, na Josip Verdijevem tekalšču nasproti mestnemu vrtu in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.

Oglašil in poslanice se računajo po petih vrstah, in sicer: če se tiska enkrat 14 vin., dvakrat 12 vin., trikrat 10 vin. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odg. v. J. Marušič) v Gorici.

Centralna posojilnica v Gorici.

(Konec.)

G. predsednik je potem razjasnil razne točke poročila načelstva o poslovanju „Centralne posojilnice“, med tem tudi točko čistega dobička in „Krojaške zadruge“. Glede prvega je rekel, da se ni nikakor čuditi, da je dobiček z ozirom na druge zavode manjši nego bi se pričakovalo, ali pomisliti je treba prvič, da pobira posojilnica le majhen upravni prispevek, drugič pa, da odpade velik del poslovanja na denarno vzravnavo s posojilnicami na deželi, kjer dela posojilnica le s $1/2\%$ dobičkom, kajti vloge posojilnic obrestuje po $4\frac{1}{2}\%$ navzlic temu, da so naložene na tekoči račun. „Centralna posojilnica“ ne nabira dobičkov, katere pustil, naj se rajši stekajo v rezervne zaloge posojilnic na deželi, kajti nje naloga je moralno in materialno podpirati pridružene posojilnice.

Kar se pa tiče „Krojaške zadruge“ v Gorici, je ta zadeva vsled tedanja polemike javnosti dovolj poznana. „Centralna posojilnica“, katera je takrat zadržila v njenih stiskah priskočila na pomoč, je zadrugo ne samo rešila propasti, v katero jo je hotela pahnila nasprotnikova slepa strast, marveč je pomagala tudi preurediti sistem gospodarjenja v zadrugi. Da se je ta sponesel, dokazuje gotovo tekoči račun „Krojaške zadruge“. Kakor je iz poročila razvidno, se je zadrugi z obrestmi vred posodil znesek nad K 109.000; na te je zadruga vrnila do sklepa upravnega leta okroglih K 50.000, tako, da je bila ob novem letu dolžna še nad K 59.000. Opombo g. poslovodje, da znaša ta dolg danes le še K 45.000, smemo vzeti z zadovoljstvom na znanje, kajti to dejstvo kaže, da se zadruga neprestano razdoljuje in da v dohledni dobi poravnava ves svoj dolg. „Krojaška zadruga“ medtem izplačuje brezpogojno odpovedane deleže, „Centralna posojilnica“ pa ukupuje tudi take

deleže, ki so pač odpovedani, a niso vsled zakona še zreli za izplačilo.

Ker se nihče ni oglasil k besedi, je predsednik občenemu zboru predlagal, da se potrdijo računi za l. 1903 in da se istotako potrdi tudi predlog načelstva glede razdelitve čistega dobička, ki je uveden v poročilu. Občni zbor je pri glasovanju soglasno potrdil račune in predlog načelstva glede uporabe čistega dobička.

Nadalje je razjasnil g. predsednik postanek in dosedanja razvoja „Centralne posojilnice“. V soglasju z voditelji gospodarske organizacije na Kranjskem, ki so nam leta 1899 oskrbeli pravila, ostovali smo leta 1900 „Centralno posojilnico“ kot posojilnico za se in kot zvezo posojilnic in drugih gospodarskih združb na Gorškem z namenom, da se osredotoči v nji, kakor je v pravilih rečeno, gospodarska organizacija na Gorškem, ter da ji pristopijo vse posojilnice in zadruge na Gorškem, ako ne celo na vsem Primorskem. Vladine zahteve in novi revizijski zakon so dali povod, da se je zveza ocepila od „Centralne posojilnice“ ter ustanovila se kot posebna zadruga z imenom „Goriške zveze“. To ni nič novega in nič različnega od tega, kar se je bistveno že iz početka nameravalo. „Goriška zveza“ ni delala ne tajno, ne zahrbitno in ni segala v druge dežele, da bi delala konkurenco, ampak je javno vabila k pristopu v zmislu dogovorov, ki so se vršili, ko se je ustanavljala „Centralna posojilnica“. Kdor drugače trdi, ne pozna zgodovine in namena tega zavoda in potij, po katerih je do zdaj hodil. Ponosni smemo biti na prve korake, katere smo storili v združništvu, in upati smemo, da se naše podjetje razvije v obširno drevo, pod katerim dobijo potrebno varstvo gospodarske koristi. „Centralna posojilnica“ je nehalo delovati kot zveza, na njeno mesto je stopila s čilimi močmi „Goriška zveza“, kateri želimo najlepší razvoj. Dosedanja njeni uspehi pričajo, da uživa med gospodarskimi združbami potrebno zaupanje, katero ji podeli moč, da reši

dasno svojo nalogo. Pristopile jej niso le posojilnice in zadruge, ki so bile do zdaj v „Centralni posojilnici“, ampak tudi druge, tako da v kratkem času dobrih dveh mesecev njenega obstoja ima že široko podlago od njene prednice. Ta okoliščina, kakor tudi previdnost mož, katerim je izročena, so nam poročstvo, da bo dobro uspevala, kar jej vsi želimo.

Nato je sledila volitev nadzorstva. Dr. Gregorič predlaga, naj izreče občni zbor odstopivšemu nadzorstvu, osobito pa g. prof. J. Čebularju in dr. F. Kosu, ki sta — pooblaščenca po nadzorstvu — jako natančno delovala skozi celo leto ter pregledovala posojilnično poslovanje, popolno zaupanje in zahvala za njun trud. Občni zbor je živahno pritrdil in sprejel ta predlog. Na predlog zborovalca g. posl. Grda je občni zbor soglasno izvolil sledeče gospode v nadzorstvo: prof. Jakob Čebular, dr. Fran. Kos, Josip Vidmar, Josip Mašera in dr. Andrej Pavlica.

Rešilo se je še nekaj drobnih vprašanj internege značaja, na kar so se zborovalci okoli poludne razšli.

Rusko-japonska vojska.

Velikansko veselje je nastalo med sovražniki Rusije in Slovanstva vsled izida boja, ki se je bil prejšnji teden med Rusi in Japonci ob reki Jalu, in vsled kojega so se morali Rusi pri Kiulienčangu umakniti pred Japonci. O tem zadnjem boju poročila namreč japonsko poposlanstvo tako-le: Dne 1. maja, ko se je začelo daniti, napadle so naše čete sovražnika, ki je zasedel Kiulienčang. Ob 7. uri zjutraj obmolknili so že ruski topovi. Vse naše divizije so začele napredovati. Med 8. in 9. uro polastile so se naše čete Kiulienčanga in proti severu ležečih višav. Dvakrat so nas nasprotniki napadli, ali po jako vročem boju bili so odbiti. Dobili smo 20 topov, več drugega orožja in mnogo konj. Prijeli smo 20 ruskih častnikov, mnogo podčastnikov in vojakov. Tege boja so se udeležile tri ruske divizije strelcev,

dva konjiška polka. Bil je v boju general Mišenko s 40 topovi in 15 mitraljezami. Rusi so bežali proti Fenguandengu. — Vsi židovski in Rusom sovražni listi pripisujejo tem ruskim neuspehom velikansk pomen, češ, da je bilo to za Ruse strašen poraz. Ruski listi pa pišejo o teh bojih na reki Jalu jako hladnokrvno, češ, da nimajo za nadaljni razvoj vojske nobenih slabih posledic, pač pa le dobre, ker se je maloštevilnim ruskim četam ob reki Jalu vendarle posrečilo zadržati Japonce najmanj dni pri njihovih operacijah in so s tem Rusi pridobili dovolj časa, da so po Kurapatkinovem načrtu vse potrebno uredili, da sprejmejo Japonce, ko bodo začeli prodirati v Mandžurijo, tako, kakor se jim pritiče. Opomniti je treba, da je bilo, in sicer po japonskih izpovedih, pri Kiulienčangu le 30.000 Rusov, a nad 60.000 Japoncev, in da so bile ruske izgube, kakor to trdijo sami Japonci, namreč 800 mož, razmeroma jako majhne nasproti japonskim, kajti tudi Japoncev padlo je približno toliko.

Hladen curek na vročo glavo Rusom sovražnih elementov pa pripisuje te dni zopet iz Port Artura. Od tam se namreč poročila v Petrograd dne 3. t. m.: To noč, ob eni uri popoldne, zapazilo se je pet japonskih torpedovk. Ruske baterije začele se koj s kopnega ustreljati na japonske torpedovke, in streljalo so je tudi na nje z ruskih vojniških ladij „Giliak“, „Gremiasky“ in „Otvajny“. Kmalu za tem so se prikazale na morju druge japonske ladje, pred njimi jedna požigalka. Ruske krogelje so pa tako dobro zadele, da se je požigalka kmalu potopila. Ob eni uri 45 minut pripluli sta dve drugi požigalki, ki sta bili pa istotako kmalu vsled naših strelcev potopljene.

Ob 2. urah in 25 minut prikazale so se zopet štiri ladje požigalka. Dve od njih pogreznil, sta se koj v morje, ker sta zadeli ob ruske podmorske mine. Dve pa sta se pogreznil vsled poškodovanja, prizadetega jima od ruskih krogelj.

„Dobro došli, otroci!“, reče mati. „Ste-li znali v šoli?“

„Smo, ali lačni smo.“
„Znam to, toda ne kričite tako.“
Vstane in gre k skrini, kjer je imela hleb pekovskega kruha. Vsakemu odreže mali kos.

„To je malo, dajte nam še!“ prosijo otroci.

„Drage volje, otroci, toda to je zadnji hleb. Kaj naj vam jutri dam, to Bog zna! Zaslužek je sedaj slab, in šota je zadnji. Pomagaj nam Bog! Ljubica“, ponuja najstarejši hčerki kos, „na tudi ti košček.“

„Hvala, mamica, nisem lačna.“

„Ali hčerka, nekaj pa moraš jesti. Že tako si slabotna, ako mi oboliš, kaj bi tedaj počela?“

Ljubica vzame kos, a odlomi sebi le malo, drugo pa nese najmlajšemu bratu na dvorišče.

Mati je to zapazila in solze ji stopijo v oči: „Tako dobro dete in tako liho trpi!“ vzdihne. „Bog daj mi samo dela, da zamorem otroke preživeti!“

(Dalje pride.)

LISTEK.

Kriva tatvine.

(Češko spisal Václav Kosmak.)

Po dolgi hudi zimi prišla je konečno gorka pomlad. Solnce ljubo greje in blatne ceste v predmestju so se skoraj posušile. Vse zeleni in komur je le mogoče, vsak pohiti v ljubki božji zrak.

Tudi mlada žena okrajnega sodnika, ki ima doma gotovo lepo, suho sobo, izšla je na trg, da se razveseli v tem pomladnem zraku, koji diši in osvežuje bolj nego vse kupljene dišave gospodskih sob.

Pol leta je odkar se je gospa sodnica omožila. Sorodnikov ni imela nikakih, mož jej je bil v uradu, zato je šla na sprehod sama, enaka kanarčku, ki za časek poleti iz kletke.

Tako je korakala po stezi pred hišo, ko začuje prijazen, zvonič glas:

„Ah, gospa sodnica! Jako me veseli, da vas morem videti. Tudi vi nekoliko na sveži zrak?“

„Kako ste me iznenadili, gospa“, odvrne sodnica, ako mogoče še prijazneje. „Bala sem se že, da ne najdem

nikake družbe.“ Bila je to gospa odvetnikova.

„Pa kdo bi v tem divnem vremenu ostal doma! Moja latica postaja tu na solncu očitno bolj rdeča.“ In odvetnikova pogleda z materinskimi ponosom dete, katero je nagizdana do jilja, nosila za njo.

„Ah, angelček moj!“ vzklikne sodnica in lice ji zasije veselja. Pripogne se k detetu in ga poljubi.

„Bog te čuj, krasno dete moje! Pa kako je lepo oblečena! Ta oblekica in to malo ogrinjalec! Kje ste to kupili, gospa?“

„Naročila sem jo“, odvrne odvetnikova, „v našem mestu ne dobite tako fine in zajedno trajne robe.“

Sodnica, ogledujoč šivanje na ogrinjalcu, pokims in pohvali:

„Res, jako krasno! A kdo vam je to šival, ako smem prašati?“

„Golubička.“

„A kdo je ta, prosim?“

„Vdova nekega pisarja. Baš je prava sirota. Mož ji ni zapustil ničesar, razen petero nedoraslih otrok, katere s šivanjem in vezenjem preživlja. Morda bode tučvi kmalu rabili šiviljo“, doda

pomenljivo se smehljaje, „tedaj vam Golubičko najsrčneje priporočam.“

Sodnica povese zamišljeno oči in vpraša:

„Toda kje stanuje ta Golubička? Ne poznam jo.“

„Doli v predmestju. Ako vam je drago, pošljem k njej do jilja, da jo pozove k vam.“

„Prosim, jako ste ljubeznjivi! Kedar bode imela čas, izvolite jo poslati.“

„Drage volje. Še danes, ko dojdem domov. Ne bi vam bilo ljubo, da krenemo na ono stran, nekoliko v hlad? Tukaj solnce že nekoliko pripeka.“

„Kakor izvolite.“

V tem času sedela je vdova Golubička s svojo štirinajstletno hčerko v mali, vlažni sobici in šivala. Trije otroci so bili v šoli, najmlajši pa se je igral in solnčil na dvorišču.

Ravno so prišli otroci iz šole in najstarejši deček Milan pozdravi in zakliče:

„Mamica, prosim vas, dajte mi kos kruha, takole sem lačen!“ — in raztegne roki, kolikor je mogel.

Streljalo se je tudi z oklopnice „Askold“. Ob 2. urah in 40 minut priplule so zopet tri druge ladije požigalk. Jedna je zadela ob podmorsko mino in se pogreznila, druga je zadela ob obrežno skalovje in je istotako izginila pod vodo, tretjo pa so zopet ruske kroglice spravile pod vodo. Koj pri začetku boja podal se je namestnik Aleksejev z generalnim štabom na krov vojne ladije „Otvajni“.

Ob 4. uri in 15 minut prikazala se je neka japonska torpedovka in kmalu za njo priplule so štiri druge. Dve sta se kmalu potopili, zadeti od ruskih kroglic. Dve pa, ki sta bili jako hudo poškodovani, sta se oddaljili. Z ladij požigalk so Japonci streljali s hitrostrelnimi topovi in z mitraljezi. Nekaj Japoncev, ki so bili na ladjah požigalkah, se je rešilo na malih ladjicah, na katere so Rusi streljali. Vedna Japoncev pa je bilo ubitih in le jeden del so jih spravili Rusi na kopno. Ko je postalo proti dnevu svitlo, zagledali so Rusi nekaj Japoncev, ki so splezali na iz vode močnejše jarbole pogreznjenih japonskih ladij. Hitro so odposlali tje male ladjice, ter rešili na ta način 9 Japoncev. Morje je pa bilo strašno razburkano in zato se je rešilna akcija izvršila z veliko nevarnostjo za življenje ruskih vojakov. Rusi niso imeli nobenih izgub, pač pa je bilo vse polno ubitih Japoncev in mnogo prav težko ranjenih, med temi zadnjimi več častnikov.

Politični pregled.

Državni zbor. — Poslanska zbornica zboruje še vedno v znamenju obstrukcije, t. j. stavijo se interpellacije, nujni predlogi in druge take in jednake reči. Predlagajo se zaporedoma poimenska glasovanja in seje je konec ne da bi zbornica razpravljala o kaki pametni zadevi in sklenila kaj takega, kar bi bilo v korist ljudstvu in državi. Koliko časa bo še to trajalo, se ne ve. Poljaki se sicer še vedno trudijo, da bi dosegli med strankami kako spravo, pa je le malo upanja, da bi pri tem uspeli. Sicer pa je dr. Körberju presneto malo mari za kako spravo in mu je pač najljubše, ako bo mogel še naprej po svoji lastni volji vladati s pomočjo paragrafa 14. Člani v avstrijsko delegacijo so izvoljeni. Istotako je utihotapil v pondeljki seji državnozbornski predsednik v zbornico volitev članov v kvotno deputacijo, ki se je tudi zahrbtno izvršila. S tem ima dr. Körber vsega tega dovolj kar je želel, in pošlje zaradi tega najbrže že te dni poslance domov.

Dopisi.

V Gorici, 2. maja. — (Marijin a slavnost.)

Od sedaj me bodo blagrovali vsi rodovi. Te pomenljive besede, katere so se uresničevale že stoletja in stoletja, izpolnile so se zopet tudi med nami v soboto 30. aprila v Gorici v postopju „Šolskega Doma“. Po dobrotnih rokah se je postavil kip Materi Božji v tem postopju. Rečni dan zbrala se je vsa mladina tega slovenskega zavoda nekoliko pred osmo uro v šolskih sobah, odkoder se je pomikala v lepem redu proti cerkvi sv. Antona. Kip, katerega so bile že prej dobrotne in Marijo ljubeče roke okitile, so nosile odrasle učence. Kaj lepo je bilo videti nedolžno mladino spremljati svojo nebeško Mater. Sam pred. hišni prelat papežev dr. Jožef Gabrijačič je blagovolil slovesnost voditi. Prispévši v cerkev je prečastni blagoslovil kip, na kar je mladino in vse pričujoče z dobropremišljenimi ter oživljajočimi besedami ogovoril. Opomnil je pred vsem, da je dobil „Šolski Dom“ lani leto zastavo s podobami sv. Alojzija, sv. Cirila in Metoda. Ali zastave te ne vidijo otroci vsak dan, da bi se spominjali čednosti teh svetnikov. Zato se jim je s pomočjo dobrotnikov priskrbel kip njihove nebeške Matere, na katero se bodo pri vstopu in pri odhodu iz šolskega postopja lahko ozirali, se ji priporočali in jo pobožno častili. Kaj namreč stori dober otrok, predno gre z doma? Poljubi materi roko in jo prosí blagoslova. In kedar se vrne, jo pozdravi. In dobra mati ga skrbno izprašuje, kje je bil in kako se mu je godilo. Taki, dragi otroci, — nadaljeval je pred. govornik, pozdravite tudi vi, kedar pridete pred njo, z besedami: „Češčena si Marija“. In kedar se vračate iz šole domu, izgovorite mimo dobre matere idoč, zopet lep angeljski pozdrav: „Češčena si Marija“. Toda pazite, da vašega nedolž-

nega srca ne omadežuje nobena stvar. Glejte, — je dejal — da se bode vaše oko vedno smelo s zaupanjem na vašo dobro nebeško Mater ozreti. Nato se je obrnil do navzočih ter jih pozval, naj skrbijo za te nedolžne otročiče, naj jih priporočajo Bogu in veliki nebeški kraljici, da ne bi pohabila hudobna roka teh Bogu prijetnih cvetic. Izrazil je svojo željo, naj bi pričujoči otroci vspevali in varstli enkrat v dobre krščanske mladeniče in može, v dobra krščanska dekleta in žene ter enkrat smeli gledati tudi v nebesih svoji dobri Materi v blagomile oči.

Za tem je prečastni daroval sveto mašo, pri kateri so otroci s kaj ubranimi glasovi peli. Po sv. maši uredila se je procesija na novo in sicer po nekoliko daljši poti, da se je tem ložje razvila. V postopju „Šolskega Doma“ se je takoj postavil kip Matere božje na odločen prostor, odkoder bo Marija svoj materni blagoslov mimogredočim delila. Še enkrat se je zapelo več Marijinih pesmi, in zaključila se je cela slovesnost z zahvalno pesmijo. Slovesnosti se je udeležilo tudi mnogo drugega ljudstva. Prišli so celo nekateri iz drugih krajev. Počastili so to slovesnost s svojo udeležbo tudi č. g. Simon Gregorčič st., dr. Andrej Pavlica in drugi. Končamo s prisrčno željo, naj bi se ljubezen do Marije, katere se je vzgala pri tej priložnosti nedolžnim otrokom, vedno bolj unemala in obilno sadu obrnila za časni in večni njihov blagor. K temu naj pripomore obilni blagoslov iz nebes.

Deležnik.

Iz vipavske okolice, dne 2. maja. (Izv. dop.) — Kdaj pride generalni štab pod vodstvom načelnika feldcjmajstra pl. Beck-a, ki je imejitelj pešpolka št. 47 — sedaj v Gorici, v posadki bivajočega — semkaj v Vipavo, 6. ali 7. t. m., ni še za gotovo znano. Sluti se pa, dokler se to od merodajne strani ne objavi, da se utegne dohod vršiti v soboto dne 7. t. m. Da bodo visoki vojaški dostojanstveniki kar najbolj slovesno vsprejeti, in da bode vipavski trg plapolal v zastavah, za to bode uža vipavsko starešinstvo poskrbelo, je že naravna stvar, ker s tem menijo vplivati glede prošnje za podaljšanje vipavske železnice preko ali poleg vipavskega trga do Postojne. Če bi to podaljšanje dobro služilo tudi vojaškim zadevam ali strategiji v morebitni prihodnji vojni z Italijo, bode prošnja gotovo uslišana. Saj preko Nanosa po vipavski dolini je (352 let po Kr.) korakal že Atila s svojimi poldivjimi tolpami in ogromno konjico proti Italiji, na čije meji je po enoletnem obleganju razdejal mejno trdnjavo, rimski Oglej. Kmalu potem je (l. 393 po Kr.) bila med krščanskim rimskim cesarjem Teodozijem in protivnim ajdovskim cesarjem Evgenijem velika odločilna bitka ob rečici Hubelj, kjer je bil poslednji poražen in ujet, ter takoj, blizo sedanje vasi Ustje, obglavljen. Arbogast, višji poveljnik Evgenijevo poraženo vojske, pa se je, videvši strahovit poraz, na bojišču samega sebe usmrtil. Ker se je tukaj borilo še ajdovstvo s krščanstvom, so dali tudi kraju današnje ime Ajdovščina-Heidenschaft-Heidenthun, kjer se, kakor pravijo, skrivajo še nekateri ostanki istega, v podobi današnjega maloverskega ali brezverskega liberalizma. Da me pa ne zanese to premišljevanje stare zgodovine naše lepe vipavske doline predaleč, naj naveden še nekaj, kar se je zgodilo ob Napoleonovih vojskah (l. 1813) blizo cerkve Matere božje v Logu. Ko so po Napoleonovem porazu na Ruskem (l. 1812) cesarski tirali pred seboj iz sedmerih ilirskih pokrajin oblastne Francoze, o kateri priliki so se odlikovali posebno trije hrvaški poveljniki, pri nas stotnik Lazarč, generalmajor Tomašič in podmaršal Radivojević pa v Dalmaciji, se je vršila ta-le spomina vredna bojna epizoda med vipavskim trgov in Logom. (Konec pride.)

Iz Kozane 25. aprila. (Izv. dop.) (Kje je resnica in kje je ni?) Z razsodbo z dne 24. septembra 1903 št. 18166 je c. kr. namestništvo konečno rešilo spornost radi zadnjih volitev občinskega starešinstva v Kozani, zavrniši oba proti istim volitvam podana utoka in proglasivši zakonitost dovršene volitve. Ta razsodba ne da spati oni „naprednjaški“ svojati, katere bi srčno rada doseglja korenit preobrat v naši županiji — v svojem zmislu in pa v zmislu tiste gospode v goriški Gosposki ulici, katere bi si rada ustvarila v našej obširni županiji mogočno trdnjavo za svoje date-

kosežne namene. Zato se ti možakarji še vedno z vso strastjo zaganjajo proti županu, zlasti proti njegovemu postopanju pri zadnjih volitvah in proti občinski upravi njegove dobe — in „Soča“ seveda jim gnostljubno odpira svoje predale in doliva olja na plamen našega domačega prepira. Za eno laž več ali manj se „Soča“ malo zmeni in njeni kojščanski poročevalci znajo tudi stvari zavijati in pačiti tako, da se slednjič res ne ve, kje je resnica in kje je ni. Zato sem si preskrbel dosloven prepis razlogov namestništvene razsodbe in ga tu objavljam, da si občinstvo na podlagi tega uradnega sveta ustvari svojo sodbo o tej zadevi. Prihodnjič hočem donesti še pojasnila, zajeta iz najčistejšega vira o občinski upravi in zlasti o tem, kar pišejo županovi nasprotniki o nekih pravih in samooblastnem gospodarstvu.

Namestništvena razsodba temelji na sledečih razlogih:

C. kr. okrajno glavarstvo.
Št. 15910 Gorica, dne 1. dec.

Županstvo Kviško!

Proti volitvam občinskega zastopstva za Št. Martin-Kviško, izvršenim med 13. in 16. majem t. l., so podali ugovor Anton Skolaris in tovariši proti volitvi v III. in I. Josip Jakoncič in drugovi pa proti volitvi v II. volilnem razredu.

C. kr. namestništvo pa zavrača se svojim odlokom dne 24. septembra 1903. št. 18166, obe pritožbi kot deloma nevtemeljeni, deloma pa kot za konečni volitveni izid brezpomembni, ter potrjuje volitve v vseh treh volilnih razredih.

Proti temu namestništvemu razsodilu je nedopustljiv daljni vzklic.

Razsodilo samo temelji na nastopnih dejstvih:

V prvo omenjeni pritožbi se pred vsem trdi, da se volitve niso provele na podlagi javno razpoloženih volilnih imenikov ter da je bilo v teh imenikih izpuščenih kakih 100 volilcev iz imenika volilnih opravičencev davčnega urada. Da niso bili imeniki, ki so služili volilnemu činu za podlogo, istovetni z razpoloženimi, ni dokazano z nobeno okolščino, kar sicer tudi zanika županstvo na verodostojni način; celo pritožniki sami ne vzdržavajo meritorne razlike med razpoloženimi in pri volitvi vporabljenimi volilnimi imeniki.

Sicer pa spadajo pritožbe radi dozdavnih izpustitev v volilnih imenikih v reklamacijski postopek ter se morejo sedaj vpoštevati toliko manj, v kolikor niso konkretirane.

Ugovor, da se nekaterim volilcem ni dostavilo vabilo k volitvi, je brez pomena, ker zadošča za veljavni volilni razpis razglas na občinski deski, čemur se ne oporeka. Da so se zavrniši zadnji dan volitve volilni opravičenci III. vol. razreda, ki so imeli voliti vže prejšnjega dne, ni vzrok za razveljavljenje, ker se je določila volitev v III. volilnem razredu radi množine volilnih opravičencev po redu volilcev v volilnem imeniku in se je to razglasilo, ter bi bil imel priti k glasovanju vsak volilec ob roku, ki je bil zanj določen. Vsako oddaljenje od vrste, po kateri so imeli prihajati volilci, določeni za vzdrževanje redu in volilne prostosti, bi bilo moglo onemogočiti opravičeno ter pri danih razmerah potrebno odredbo, da ima voliti v III. razredu tri dni zaporedoma vsak dan po jeden del volilcev. Zavrnitev zadnji dan došlih volilcev prejšnjih volilnih skupin je bila torej opravičena.

Nadalje se oporeka v 24 konkretnih slučajih veljavnost oddanih glasov v III. vol. razredu. Negledé na to, da ugovori proti veljavnosti teh glasov v več slučajih niso vtemeljeni, bi ti slučajji, tudi če se prizna njih opravičenost, vsi skupaj pri danih glasovnih razmerah v III. vol. razredu ne mogli izpremeniti volilnega izida. Radi tega tudi ni treba, spuščati se v posameznosti podane pritožbe.

Ugovora proti izključenju začasnih učiteljev Karla Filipič in Rudolfa Kumar od glasovanja v I. vol. razredu se ne more vpoštevati, ker imajo pravico pritožiti se radi izključenja pri glasovanju le neposredno prizadete stranke, imenovana učitelja pa nista podpisala predložene pritožbe. Prav tako bi bil mogel izpodbijati zavrnitev pooblastila v I. vol. razred, katero je dal Ivan Cotič (Zottig) Andreju Bensu le, kdor je pooblastilo izdal.

Nadalje je imela volilna komisija pravico, zavrnuti pooblastilo, katero so dali v I. razredu polnoletni in ne v kraju bivaajoči otroci Ivana Cumar iz Kojškega

Mihaela Mavrič-u, ker ni bil ta v jednem pooblastilu označen kot oskrbnik, temveč kot služabnik in je volilna komisija le poklicana presojati formalno pravilnost pooblastil ter potem odločiti, ali se morajo pustiti ali ne.

Dosega poprave volilne tvrdke 20./I, bi se bila morala poskusiti pri reklamacijskem postopanju. Ker je za volilno komisijo merodajen edino le vpis v vol. imenike, je bila zavrnitev pooblastila za to tvrdko vtemeljena.

Končno se ni storilo nepostavnosti, ki bi mogla biti povodom volilne ničevnosti, ako se je pustil glasovati duhovnik Joahim Jereb, ker bi se bil moral uveljaviti vže pri reklamacijskem postopanju ugovor, da Jereb ni stalno nameščen učebrižnik.

Josip Jakoncič in drugovi se pritožujejo proti volilnemu činu II. vol. razreda samo radi tega, ker se je pričela volitev 2 1/2 ure prepozno, kar je dalo bajle povod, da se je več volilcev zbegalo ter da so se prostovoljno oddaljili od volišča. Zakasnitev pričetka oddajanja volilnih glasov pa je bila le posledica okolščine, da so volilci sami prepozno došli k volilni mizi. Ker pa se je izvršil volilni čin ob določeni sklepi uri in nadaljeval, ni mogla ta zakasnitev zbegati nobenega volilca; izpodbijano postopanje torej ne more biti vzrok, da bi se proglasila neveljavnost volitve v II. vol. razredu.

O tem naj županstvo obvesti pritožnike pisмено proti potrdilu prejema na dostavnici.

Volilni opet se vrača z vabilom, ukreniti potrebno za volitev županstva ter naznaniti pravočasno v ta namen določeni dan in uro.

Sedlo pri Kobaridu. — Že delj časa se ni čulo iz naše občine kakih novic. Ali zdaj je vendar nekaj prišlo na vrsto, kar bi rad omenil, kako so se namreč veselili dne 14. aprila t. l. ob času volitve župana.

Vže jutraj se je izrazil eden starešinov, da danes se bode streljalo, pa ne od veselja nad zmago, ampak za spreobrnjenje grešnikov, češ, ta človek si misli, da kdor ni njega in župana volil, da je grešnik. Mi se pa za take grehe ne zmenimo, in ostanemo še zmiraj pri našem prepričanju. Iz topičev streljanje nas ne spreobrne in tudi vsak veter ne.

In v resnici okoli 11. ure pred. se je slišalo streljanje, kadar so župana na stari njegov stolec posadili. Ta stolec more biti posebno priljubljen našemu županu, da ob času volitve napne vse strune, da se mu ne izmuzne. No, pa pustimo za danes ta stolec in poglejmo naprej: Po dokončani volitvi so odšli starešine v krčmo g. L, in tam se je pri kozarcu vina izrazil naš stari 1. podžupan: zdaj smo pa „storli“. — Ali jaz ga vprašam, kdo bo zdaj molzel?

Proti večeru pa se je zaslialo petje, kakor da bi bili peli fantje, vračajboči se od vojaškega nabora. Ali to niso bili fantje, ampak starešine, ki so korakali iz Sedla skozi Homec v Stanovišče. Posebno pa je pel naš slavni župan na vse grlo, da ni slišal in videl mimogredočega občana, ki ga je dvakrat lepo vprašal nekaj o svojih zadevah. Ali župan je kar naprej pel na vse grlo, češ, jaz ne slišim tega, ki ni mene volil. Kadar so prikorkali v Stanovišče in šli v krčmo g. L, odšel je naš stari podžupan domov, in doma je ženi pripovedoval, kaki može smo mi — češ, kar se lotimo, tudi premagamo. Ali tedaj, kedar bi se bilo treba oglasiti za kake koristi naše vasi, pa molčimo. Tega pa 1. podžupan ni povedal. A pri ženah smo može vsi! Sprejmite toliko za zdaj iz moje okorne roke. Ako treba, imam še marsikaj na razpolago, to pa o priložnosti. Zdravstvujte!

Pravico ljub.

Novice.

Cenjenim naročnikom naznanja uprava „Prim. Lista“, da v kratkem da tiskati nove naslove; ako je naslov katerega naročnika nepravilen, prosimo, da nam to takoj sporoči.

Cenjene naročnike opozarjamo tudi, da je že minul četrti mesec v letu. Kdor ni še plačal naročnine, prosimo naj nam jo določilje takoj, ker imamo z listom ogromnih stroškov. Nekateri naročniki niso plačali naročnine za l. 1903., nekateri celo še za l. 1902. ne. Prosimo toraj, da storijo vsi svojo dolžno-t. Cena listu od zdaj naprej do konec leta znaša za premožne 2 K 64 stol., manj premožne 2 K.

Somišljeniki, razširjajte „Primorski List“!

Visoko odlikovanje. — Švedski kralj podelil je poštnemu nadoskrbniku v Opatiji, našemu rojaku iz Črniče, gosp. Francetu Lebanu, viteški križ vaf reda, ter ga vsprejel v posebni avdijenci.

Velečastli g. Josip Ličan, tajnik knezonadškofjskega ordinarijata v Gorici, je minuli teden izdelal župniški izpit s prav dobrim vspehom. Čestitamo!

Za slovensko sirotišče oziroma za „kat. društvo detoljubov“ so darovali: Neko društvo za izgovorjene ptujke 1 K 3 v.

Za „Skalnico“ in sirotišče: P. n. gr. Anton Pipan, kaplan c. kr. mornarstva, 2 K, Dragotin Oblak, kaplan, 4 K, Simon Gregorčič, vikar, 5 K, Vincencij Mežan, kurat, 2 K, Edvard Mežnaršič 2 K, Matija Ivančič, kurat, 5 K, Leopold Pečenko, kaplan, 2 K, Kristijan Stibilj, kurat, 2 K, Valentin Batič, kaplan, 2 K, Josip Zupan, župnik, 2 K, Filip Abram vikar, 2 K, Ivan Koruza, župnik, 5 K, monsieur I. Wolf 10 K.

Bog plati!

Za „Šolski Dom“ je došlo upravi „Prim. Lista“: Neko društvo za izgovarjanje ptujk 1 K 3 v.

Razkaz radodarnih doneskov za kip M. B. v „Š. Domu“. Razni dobrotniki so darovali v ta namen 269 K, šolski otroci so podarili 35 K, skupaj se je nabralo 304 K. Izdalo se je za kip 248 K, za vožnjo in carino 14 K 42 h, za priprave v šolskem poslopu in za svečanost 23 K 52 h, skupaj 285 K 96 h. Ostalih 18 K 04 h hrani nabiratelj g. katehet za morebitne nadaljne priprave. Srčna hvala vsem darovateljem.

Zahvala. — Podpisani se pristrčno zahvaljuje cenjenemu načelniku in vodstvu „Šolskega Doma“, kakor tudi vsem drugim mnogobrojnim dobrotnikom, ki so s svojimi blagimi prispevki pripomogli, ter sploh vsem, ki so sodelovali, da se je v „Šolskem Domu“ postavil kip Matere Božje v spomin 50 letnice razglasenja njenega brezmadežnega spočetja. Ta slavnost je tem večjega pomena, ker se dandanes tolikokrat na mnogih krajih pobožno in krščansko življenje na zunaj zatira. Kristijan mora pokazati svojo vero tudi na zunaj, sicer ne zasluži imena kristijan. Omembe vredna je tudi zaradi tega, ker je potreba, da se zlasti v nedolžni mladini vzbudi verski čut z zunanjimi slovesnostmi, zlasti pobožnost do Marije, katero je slovenski narod vedno pobožno častil. Častitim dobrotnikom se še enkrat v imenu brezmadežne Device Marije in nedolžnih otrok prav iskreno zahvaljujem ter kličem: Bog in Marija naj Vašo darljivost stotero povrnet!

O. Vilibaldi Rupar, kap., katehet v „Šolskem Domu“.

Prvi majnik. — V nedeljo so torej naši takozvani socialisti iz mesta in iz okolice praznovali svoj praznik v Gorici, ki se je pa prav mirno in brez vsakega hrupa izvršil. Mesto ob 8. uri in pol, kakor je bilo poprej napovedano, odšli so s telovadnega trga po mestu z dvema godbama šele ob 9. uri in pol. Njih številno pa se je od lani jako skrčilo, ako bi smel človek soditi po obhodu. Letos nismo videli, čeravno je bila nedelja, niti polovice „kompanjov“, kateri bi se bili udeležili obhoda, napram lanskemu letu. Zato pa tudi, in ker se jim je zdelo število prepričilo, čakali so najbrže jedno uro več na telovadnem trgu, da bi se jim še kdo pridružil. Da je bilo ob straneh ulic in na trgih vse polno gledalcev vseh slojev, to se razume samo ob sebi, saj je pa bila ta dan, kakor rečeno, nedelja, na katero prihaja v Gorico običajno vse polno okoličanov, tudi če ni ravno prvi dan meseca majnika. Po obhodu zbrali so se oni, kateri so imeli čas in voljo in so tudi radovedni, v dvorani hotela „Central“, in tam sta jim nekaj povedala in eicer po italijanski neki Zei in po slovenski neki Kopač. Seveda ni bilo to, kar sta govorila omenjena dva „kompanja“ nič posebnega, še manj pa zanimivega. Govorila sta pač tako, kakor se povsod govori, kjer se zbirajo „kompanji“. Popoldne pa so odkorakali z godbo na čelu v „Velodrom“, kjer se je tekom lepega popoldne zbrala res nenavadno velika množica ljudstva. Tam so seveda pili in plesali in se kratkočasili vsak po svoje. In tako končal je prvi majnik, za jedne bolj veselo, za druge bolj žalostno, kakor ravno je trpel bolj ali manj debel ali pa suh mošnjček, in je ostalo za ponedeljek in sploh za celi ta teden za posamez-

nika, kakor tudi za celo delavčevo družino več ali manj novecev za sol in za kruh.

Nekaj za tiste, ki bi lahko razumeli. — Družba treznosti, katera se je lansko leto v Ljubljani ustanovila za vse slovenske pokrajine, je nedavno prejela cerkveno potrjenje za ljubljansko škofijo. Družba hoče zamašiti tisto velikansko luknjo, skoz katero odteka ljudsko blagostanje, streznilo hoče, ne le pijance, ampak tudi tiste, ki pri polnih kozarcih ložijo čez popačeni svet in se hudujejo nad pijanci; opozoriti hoče občinstvo na zlo, ki izvirja iz popivanja. Pri tem delu je treba resne volje, požrtvovalnosti in božjega blagoslova. Ljudstvo je vsužnjeno pivskim razvadam in poželjivosti. Treba je ljudstvo oprostiti. „Resnica vas bo oprostila“ rekel je J. Kr. Resnica glede opojnih pijač mora na dan. Kdor se misli resno posvetiti bogoljubnemu delu ljudskega oprostčenja iz sužnosti popivanja, se mora prej samega sebe oprostiti. Ko si je kapucin o. Teobald Nathew s sveto navdušenostjo prizadeval rešiti irsko ljudstvo iz sužnosti pijančevanja, je sam sv. oče papež Gregor XVI. postal abstinent, odpovedal se je popolnoma vsakemu uživanju opojnih pijač.

Švicarski pisatelj dekan Wetzel pripoveduje v spisu „Zadnji kozarec“ sledeče: V veliki občini z večinoma delavskim prebivalstvom je bil sv. misijon. Proti koncu misijona pride nekega večera k župniku tovarniški delavec, pokazuje mu steklenico žganja, ter reče resno: „Gospod župnik, cerkveni pečat gor!“ Osupnjen nad čudno prošnjo ga praša župnik, kaj prav za prav želi. Delavec pa ponovi: „Gospod župnik, cerkveni pečat gor!“ Župnik, ki je moža poznal, kot pijančka, se ni hotel z njim prepirati, ampak smehljaje ustreže prošnji in dobro zamašeno stekleničico zapečati s cerkvenim pečatom. Mož se pristrčno zahvali, skrije steklenico slovesno pod jopo, ter odide. Kaj je mož neki nameraval?

Bil je žganjepivec, ki je za misijona trdno sklenil, da ne pokuša več niti kapljice žganja. Skušnjave pa so ga le še pogostoma obhajale. V takih hudih trenutkih je mož potegnil iz žepa stekleničico, dobro pogledal pečat, dvignil steklenico proti luči, jo stresel, ter smeje govoril: „Aha! rado bi prišlo ven, pa ne moreš!“ Do zdaj je pečat še nepokvarjen, niti ena kapljica ni prišla, ne iz te, ne iz druge steklenice v delavčeva usta. Revni, nezadovoljni pijanček je zdaj priden zadovoljen delavec, srečen je on in srečna njegova družina.

Ali ni tudi pri nas za marsikoga potrebno, da si da steklenico če ne ravno žganja, pa druge opojne pijače, zapečatiti ali vsaj pošteno cimentirati?

Tudi naš viši pastir premilostjivi knezo-nadškof je odobril pravila družbe treznosti in blagoslovil zapričeto delovanje.

Vinogradnikom. — Prihodnji teden poučeval in razkazoval bodem podpisani v sledečih krajih trtno cepljenje v zeleno: Št. Ferjan v ponedeljek ob 8. zjutraj (na pošti), Kojsko v ponedeljek ob 4. popoldne (gostilna Marinič), Šmartno v torek ob 8. zjutraj (šola), Višnjevnik v torek ob 4. popoldne (šola), Fojana v sredo ob 8. zjutraj (šola), Hrušovlje v sredo ob 4. popoldne (šola), Medana v četrtek po maši (šola), Biljana v četrtek po blagoslovu (šola), Podsabotin v petek ob 8. zjutraj (šola), Pevma v petek ob 4. popoldne (šola), Št. Maver v nedeljo po blagoslovu (šola). — Vse vinogradnike gornjih krajev vabim, naj se udeleže pouka. Posebno odrasla mladina naj ne zamudi dane ji prilike, da se izuri v cepljenju. Če mogoče, naj prinese vsakdo dobro nabrušen nož s seboj. Obenem s cepljenjem pojasnjeval bodem različna vprašanja, katera stavi lahko vsakdo iz vseh kmetijskih panog.

Anton Štrekelj, potovalni učitelj kmetijstva.

Visoka starost. — Dne 28. pr. m. umrl je v Malovšah, župnija Črniče, po kratki boleznii oče cerkvenega ključarja Gregorja, Jožef Cigoj, v visoki starosti 92 let. V svojem življenju ni bil nikdar bolan, ter je skoro do zadnjega, do svoje smrtne bolezni, vedno čvrsto opravljaj vsakovrstna kmetijska dela. Bil je vzglednega krščanskega življenja! Svetila mu večna luč!

Vabilo k veselici, katero priredi „Kat. delavsko društvo v Mirnu“, v prostorih g. Josipa Budihne, v nedeljo 15. maja. Vspored: 1. Pozdrav predsednika,

2. Fr. Ferjančič: „Pozdrav“, poje moški zbor; 3. S. Gregorčič: „Velikonočna“, deklamacija; 4. P. H. Sattner: „Na planine“, poje moški zbor; 5. Slavnostni govor; 6. Dr. B. Ipavec: „Planinska roža“, govor moški zbor; 7. I. Stritar: „Turki na Slevici“, deklamacija; 8. A. Nedved: „Mili kraj“, poje moški zbor; 9. I. Štrkelj: „Dr. Veznal in njegov sluga Šipko Tiček“, veseloigra v dveh dejanjih (udeležuje enajst oseb); 10. Prosta zabava. — Začetek točno ob 4. uri popoldne. Veselica se vrši ob vsakem vremenu. Vstopnina 40 vin. Sedeži v prvi vrsti 1 K, vsi drugi po 30 vin. Ker je čisti dobiček namenjen za društveno zastavo, se radodarni doneski hvaležno sprejemajo. — K obilni vdeležbi uljudno vabi odbor.

Nevlhta. — Po dvadnevem sopenem vremenu prihrula je sinoči čez našo okolico okolo 7. ure huda nevlhta, ki je trajala pozno v noč. Med strašnim grmenjem in bliskanjem padal je močan dež, pomešan s točo. Tudi veter bil je jako močan. Na gorah pa je padal sneg. Videli smo ga še davi na Trnovem in je segal celo do Vitovelj.

Kratek odgovor zvijačnemu dopisniku iz Branice dne 24. apr. 1904 št. 18. v „Primorcu“. — Dopisnik „Prim. Lista“ v 11. št. t. l. si ni kar izmislil sam tje na slepo, „da je bila v neki naprednjaški gostilni prinešena v steklenici vina pijavka na mizo“, marveč dotični, ki je to ne le meni, ampak tudi mnogim drugim pripovedoval, je izvestno trdil in še trdi, da je bila res sicer mrtva pijavka, ki živi le v navadni naravni vodi, toda pijavka je le bila, ki se je z gibanjem vina tudi ona morala gibati. Ko bi temu ne bilo res tako, bi jo ne bili pokazali natakarku s prstom, ki jo je takoj odnesel proč, in za pivce potolažiti, jim je prinesel dobrega vina. Da se zdaj ne more dokazati pristnosti iste pijavke, ni čudo, ker se ista ni shranila v kak muzej, marveč se je z vinom proč zliła. Torej tega pristnega dokaza, je li to bila pijavka ne pa takozvan „klobuk“, ne morem vedel lega podati, vendar pa vem, da imajo oni, ki so bili priča iste komične prikazni, vsi dosihmal dober vid! — V ostalem se pa ne bom prerekal z „volarskim dopisnikom“, ki še ljudske šole ni dobro dovršil in je tudi v katekizmu slabo podkovan, da ne razume, kaj uči razlaga 4. božje zapovedi, katero so liberalci, kakor še marsikatero drugo, iz katol. katekizma izbrisali. Vendar pa isti dopisnik priznava svojo nehvaležnost do strica-nunca, če tudi s praznim izgovorom, ki ga je prav iz trte zvil, kajti za svoje besede je sleherni le sam odgovoren, zlasti še v istem slučaju. Capito, — liberalni „censor“! —

„Hranilnica in posojilnica“ za farno občino Kamnje, registr. zadruga z neomejeno zavezo, bo imela redni občni zbor v nedeljo dne 15. t. m. pop. ob 3. urah v občinski hiši. Dnevni red: 1. Potrditev računa za l. 1903; 2. Volitev načelnstva in nadzorništva; 3. Morebitni predlogi. Načelnistvo.

„Hranilnica in posojilnica“ v Štanjelu na Krasu, registr. zadruga z neomejeno zavezo imela bo svoj prvi občni zbor v nedeljo 15. maja t. l. ob 3. uri popoldne v župnišću. Dnevni red: 1. Potrditev računa za prvo upravno leto t. j. za 14. mesecev; 2. Volitev načelnstva in nadzorstva; 3. Morebitni predlogi. Načelnistvo.

Vabilo na redni občni zbor „Tolminske hranilnice in posojilnice“, registr. zadruga z neomejeno zavezo, ki se bode vršil v nedeljo dne 8. maja t. l. ob 3. uri popoldne v posojilničnih prostorih v Tolminu. Dnevni red: 1. Nagovor in poročilo o računskem zaključku za leto 1903; 2. Ruzdelitev čistega dobička; 3. Slučajnosti; 4. Volitev načelnstva in nadzorstva.

Razglas. — Dne 2. maja t. l. ob 10. uri predpoludne je bilo v deželni hiši sedemnajsto srečkanje deželnih obligacij izdanih leta 1888.

Izrebralo so se nasleduje:

Vrsta	A št.	97 za 1000	gld.
"	"	122	" 1000 "
"	"	60	" 500 "
"	B	8	" 1000 "
"	"	61	" 100 "
"	"	72	" 100 "
"	"	37	" 100 "
"	"	89	" 100 "

Deželna denarnica izplača te obligacije dne 1. avgusta t. l. v nominalnih zneskih proti povrnitvi dotičnih obligacij in tistih odrezkov, kateri še ne izteko 1. avgusta t. l.

Umor ali samomor? — 28. m. m. zjutraj so našli na Rakeku sredi vasi nekega 42letnega Italijana iz Kormina ležati s prerezanim vratom. Nekateri menijo, da se je končal sam, drugi zopet sumijo, da ga je umoril 18letni njegov nečak — spremljevalec, ki je zbežal proti Postojni. Dognala bo stvar obdukcija in sodna preiskava.

Izpitl za usposobljenje na ljudskih in meščanskih šolah v Kopru se prično pri tamošnji komisiji dne 9. t. m. zjutraj ob 9 uri.

Pouk krščanskim staršem. — Po naročilu knezoškofa ljubljanskega dr. Antona Bonaventure Jegliča po nemški knjigi obdelal Francišek Bleiweis, župnik v Lišah. Drugi tisk. Cena 50 v. Naroča se v „Katoliški bukvarni“ v Ljubljani.

Spretnega krojaškega pomočnika

sprejme takoj

Miha Kaltnekar

p. Podmelec.

Vsaka rodbina

naj bi v svoj prid rabila le

Kathreinerjevo

Kneippovo sladno kavo

kot primes vsakdanji kavni pijači.

Zahvala.

Najiskrenejše se zahvaljujem za iskreno sočutje povodom pogreba svojega nečaka

Petra Alberti,

dijaka šestega razreda c. kr. višje realke,

preč. duhovščini, čč. oo. frančiškanom in čč. oo. kapucinom kakor tudi velecen. gosp. ravnatelju in sploh vsem gospodom profesorjem ter dijakom c. kr. višje realke, ki so v tako obilnem številu se udeležili pogreba, ter spremili nepozabnega Petra k večnemu počitku. Isto tako se zahvaljujem tudi vsem sorodnikom, prijateljem in znancem ki so izkazali pokojniku s svojim spremstvom zadnjo čast.

V Gorici, dne 5. maja 1904.

J. Černe,
stric.

Sprejema
hranilne vloge
katere obrestuje po
4 1/2% polmesečno; ne-
vzdignene obrestipri-
suje konec leta k glav-
nici. Rentni davek pla-
čuje posojilnica sama.

Posojila
udom na osebni kredit po
6% in na vknjižbo po 5 1/2%

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga z omejeno zavezo,
Gorica, ulica Vetturini 9.

C. kr. poštnohranilnični konto N. 851.292.

Sprejema
nove člane
z glavnimi in opravi-
lnimi deleži. Glavni de-
leži po 200 K, opravljeni
po 2 K. Otvorja članom
tekoče računo, katero
obrestuje po dogovoru.

Uradne ure
vsak dan od 8. ure zjutraj
pa do 1. ure popoldne.

Loterijske številke.

30. aprila.

Trst 6 89 44 18 59
Linc 76 50 37 2 47

Nova delavnica cerkvenih posod in orodja.

Gorica, magistratna ulica št. 9.

Podpisani vsa si naznaniti preč.
duhovščini, da je odprl novo delavnico
cerkvenih posod ter se priporoča za na-
ročbe svečnikov, svetilnic itd. v vsakovrstni
kovini in v vsakem slogu po najnižjih
cenah.

Ker se nima ilustrovanih cenikov,
pošlje po želji preč. duhovščini obrise raz-
nih posod in orodja.

Priporoča se tudi za popraviljanje
rabljenih reči, jih zopet posrebi in pozlati
tako, da dobijo prvotno stanje.

Izdeluje strelovode po najboljših iz-
najdbah in popravlja že rabljene.

Udani
Frane Leban,
srebrar.

Pošilja vsako blago poštnine prosto!

Teod. Slabanja

srebrar v Gorici, ulica Morelli 12.

Se priporoča v
izdelovanje cer-
kvene posode in
orodja iz zanes-
ljive kovine po
uzorcih ali last-
nem načrtu po
poljubnem slogu.

Stare posode
popravi in pre-
novi, poslani in
posrebi v og-
nju, poslani tu-
distrelvodne o-
sti vse po naj-
nižjih cenah.

Da si morejo udi bolj rečne cerkve na-
ročat cerkvenega kovinskega blaga ter staro orodje
popraviti in obnoviti, olajšuje jim to s tem
da jim je pripravljen napravljati blago katero,
katero se izplačuje na obroke. Preč. p. n. na-
ročevalec si obroke lahko sam določi.

Pošilja vsako blago poštnine prosto!

Sadjarsko in vinarsko društvo za Brda v Gorici

Prodaja naravne in prstne
briske pridelke po zmernih
cenah.

Zaloga pristnih vin:
burgundeca, rizlinga, modre
frankinje in drugih.

DESERTNA VINA.

Sedež društva je:
Gorica, ulica Barzellini št. 20.

LEPA IZNAJDBA

ZA KROJAČE!

Kroj za krojenje oblek
20 velikosti, koj na prvi
pogled razumljiv, samo
za 10 kron pri

M. POKERAJ-U,

v Gorici na Tračniku 5.

edna civilna, vojaška in
uradniška krojačnica
prve vrste.

Velika zaloga vsake vrste
blaga za oblike iz inozem-
skih in avstrijskih tovarn
ter gotovih oblek, perilo, pa-
radne priprave k oblekam
za vsaki stan, orožje vsake
vrste, posebno za občinske
stražnike. Zastopam tovarne.
Cene brez konkurence, po-
sebnost pa blago na meter.
Se priporočam za obilen obisk.

V novi prodajalnici z jestvinami
in kolonijalnimi blagom v Gorici

Anton-a Zamparo

Semeniška ulica 12.

se nahaja bogata izbira
navadnih in finih vin.
Specijaliteta: Grška vina,
Malvasia, Mavrodaphne
in Ahajec. Napolitanske
in ilirske testenine, čaj,
biškoti in različni drugi
likeri.

Vse po najnižji ceni.

A. Krušič

trgovec in krojaški
mojster

Gorica, ulica Gins. Verdi št. 33

naznanja slav. občinstvu, da
je dobil ravnokar sveže an-
gleško in avstrijsko blago,
kakor tudi svežih in gotoljenih
oblek in površnikov raznih vrst
v veliki izbiri za bližajočo po-
mladno sezono.

Izdelek iz lastnega
blaga jamčim.

IVAN BAJT,

krojaški mojster v Gorici na Placuti 28.

Priporoča se vsem prijateljem
in znancem in drugim gospodom za
obilna naročila.

And. Fajt,
pekovski mojster Gorica,
Gledališka ulica št. 5

Izvršuje naročila vsakovrstnega
peciva, tudi najfinejšega, kakor sa
nove maše in godove, kolače sa
birmance in poroke itd. Vsa naro-
čila izvršuje točno in natančno po
želji naročnikov. Ima in prodaja
različne moke, fina peciva, fina
vina in likerje po zmerni ceni. Za
veliko noč posebno goriško pinco
in potice itd.

Anton Kuštrin

Gospodski ulic. h. šte. 25.

Priporoča častiti duhovščini in slavnemu
občinstvu v mestu in na deželi svojo
trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo:
Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Porto-
rico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu
istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju
Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3
4, 5. Več vrst riža. Mljiveče prve in
druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1
funta. Testenine iz tvornice Žnidarskič &
Valencič v Il. Bistrici. Zveplenke družba
sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega
mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v
Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Lekarna

Cristofolotti v Gorici

Prave in edine žel. kapljice
s znakom sv. Antona Pado-
vanskega.

Zdravilna moč
teh kapljic je ne-
prekosljiva. — Te
kapljice uredijo
redno prebav-
ljanje, če se jih
dvakrat na dan
po jedno žličico
popije. — Okrepé
želodec, storé, da s-
gine v
kratkem času omo-
tota in ši-
votna lénost (mrtvost). Te kap-
ljice tudi storé, da človek raje je.

Cena steklenici 60 vin.

Anton Fon,

klobučar in gostilničar v Semeniški
ulici, ima bogato zalogo raznovrstnih
klobukov in toči v svoji krémi prist-
na domača vina ter postreže tudi
z jako ukusnimi jedili. Postrežba in
cene jako solidne.

Viktor Toffoli

v Gorici, via Teatro št. 20

(na stari pošti)

velika zaloga oljkega olja
iz najugodnejših krajev.

Za luč	kr. 32	Korfu	kr. 56
Jedilno	36	Bari	60
„ finejšo	40	Lucca	70
„ boljše	44	Nizza	80
dalmatinsko	48	Najfinejšo	gl 1
istrijsko	56		

Priporočam č. duhovščini in cerkve-
nim oskrbništvom.

Edina slov. kleparska delavnica
v ulici sv. Antona št. 1

Podpisani se toplo priporoča
svojim rojakom v mestu in tudi
na deželi za izdelovanje vseh
kleparskih izdelkov, kakor cevij
za vodo, žlebe za stavbe, ku-
hinjske priprave. Prevezema
tudi vsako popravo po prav
nižkih cenah. Zagotavlja točno
in solidno postrežbo udani

Karol Čufer,
klep. mojster.

Karol Draščik,

pekovski mojster na Kornu v Gorici

odlikovan z častno diplomom najvišjega priznanja
jubilejne razstave na Dunaju l. 1898.
v Gorici na razstavi l. 1900 s zlato svetlino
izvršuje naročila vsakovrstnega peciva,
tudi najfinejšega, za nove maše in godove,
kolače za birmo in poroke itd.

Vsa naročila izvršuje točno in na-
tančno po želji gospodov naročnikov. —
Priporoča se za nje svojim rojakom v
mestu in na deželi najuljudneje.

Pozor! Pozor!

Zaloga vina!

Na prodaj je belo in črno brskó,
vipavsko, furlansko in istrijsko vi-
no. Odpošilja se na vse kraje v sod-
skih od 56 litrov naprej. Postrežba
je točna, cene zmerno.

Se priporoča s spoštovanjem

Josip Toroš,

Via del Ponte Isonzo hšt. 6.
Gorica.

Krojaška zadruga

Gorica, Gosposka ulica 7,

naznanja,

da prodaja oblačila za dame
in gospode. Perkale, Zephyr
in drugo manufakturno blago
posebno za spomladni in letni
čas, blago vseh kakovosti in
po najnižje mogočih konkuren-
nih in stalnih cenah.

Vzorec najnovejše izbere se
na zahtevanje pošiljajo brezpla-
no in poštnine prosto.

